

Wytoczne do publikacji

I. Wymogi formalne

1. Wielkość czcionki w tekście głównym 12 pkt (Times New Roman)
2. Odległość między wierszami 1,5
3. Przypisy na dole strony – wielkość czcionki 10 pkt; jedna linia odstępu między kolejnymi częściami a tytułem
4. Artykuł powinien mieć następujący układ:
 - Tytuł artykułu w języku polskim
 - Tytuł artykułu w języku angielskim
 - Imię i nazwisko autora
 - Treść artykułu
 - Bibliografia
 - Słowa kluczowe w języku polskim
 - Słowa kluczowe w języku angielskim
 - Streszczenie w języku angielskim
5. Prawidłowy zapis odsyłaczy przypisów w tekście to: tekst, numer przypisu, znak interpunkcyjny (kropka, przecinek, średnik, nawias).
6. Nie wstawiamy żadnych dodatkowych odstępów, dzieleń i pustych wersów pomiędzy przypisami. Nie stosujemy miękkich enterów (Shift+enter).
7. Usunąć wszystkie hiperłącza, zarówno z tekstu jak i przypisów.
8. Tytuły referatów i śródtytułów piszemy bez kropek na końcu.
9. Słowa w językach obcych (innych niż całość tekstu) i tytuły artykułów i innych pozycji bibliograficznych piszemy kursywą.

II. Zasady tworzenia przypisów

1. Dla publikacji samodzielnych: inicjał imienia autora i jego nazwisko, tytuł pozycji kursywą, [ewentualnie w przypadku dzieła obcojęzycznego: tłum. pol. inicjał imienia i nazwisko tłumacza], miejsce i rok wydania, lokalizacja cytatu.

M. Walczak, *Racjonalność nauki. Problemy, koncepcje, argumenty*, Lublin 2006, s. 52.

A. Vauchez, *Duchowość średniowieczna*, tłum. pol. H. Zaremska, Gdańsk 1996, s. 29.

- Publikacja samodzielna po raz pierwszy:

J. Rafacz, *Dawny proces polski*, Warszawa 1925, s. 10-11.

- po raz kolejny:

J. Rafacz, *dz. cyt.*, s. 76.

- bezpośrednio po sobie:

Tamże.

2. Dla artykułów i rozpraw zamieszczonych w opracowaniach zbiorowych: inicjał imienia autora i jego nazwisko, tytuł rozprawy kursywą, w: tytuł pracy zbiorowej kursywą, inicjał imienia i nazwisko redaktora (albo redaktorów), [ewentualnie inicjał imienia i nazwisko tłumacza,] miejsce i rok wydania, lokalizacja cytatu.

A. Lekka-Kowalik, *Racjonalność jako relacja. Próba charakterystyki esencjalnej*, w: J. Perzanowski, A. Pietruszczak (red.) w: *Byt, logos, matematyka. Filozofia/Logika: Filozofia logiczna* 1995, Toruń, 1997, s. 47-62.

3. Dla artykułów i rozpraw zamieszczonych w czasopismach naukowych: inicjał imienia autora i jego nazwisko, tytuł artykułu kursywą, tytuł czasopisma w cudzysłowie numer (albo zeszyt itp.) rocznik oraz ewentualnie kolejny tom periodyku, lokalizacja cytatu.

W. Wcisł, *Wolontariat w mediach jako przykład odpowiedzialnych mediów*, „Biuletyn Edukacji Medialnej” 1: 2011, s. 47.

4. W czasopismach nienaukowych: P. Kuczma, *Adwokaci i radcy prawni to lobbyści*, „Rzeczpospolita” z dnia 19 lutego 2010, s. C1.

5. Dla dokumentów Urzędu Nauczycielskiego Kościoła: autor dokumentu (odpowiednia dykasteria bądź imię papieża), tytuł dokumentu kursywą, tytuł, miejsce i data wydania dokumentu (chodzi o podanie miejsce i daty nie oryginału w *editio typica*, ale periodyku, który jest cytowany), lokalizacja cytatu (w przypadku, kiedy dokument posiada swoją

numerację obok podania numeru, należy podać stronę, na jakiej znajduje się interesująca autora treść w danym wydaniu tegoż dokumentu).

Benedykt XVI, *Verbum Domini. Posynodalna adhortacja apostolska o słowie Bożym w życiu i misji Kościoła*, Poznań 2010, nr 56.

6. Dla tekstów zamieszczonych na stronach internetowych: inicjał imienia autora i jego nazwisko, tytuł artykułu kursywą, adres strony internetowej, w nawiasie kwadratowym data dostępu.

Międzynarodowa Komisja Teologiczna, *Wybrane zagadnienia z chrystologii*, http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/cti_documents/rc_cti_1979_cristologia_pl.html [02.10.2013].